

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 821/19	
Uzasadnienie dotyczy całości wyroku			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	K. O.	Czyny z pkt od 1 do 4 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony K. O. m.in. w latach 2013 - 2014 prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. O., ul. (...), (...)-(...) S., NIP: (...). Przedmiotem działalności były usługi budowlane, głównie odtwarzania czy też rozbiórki kostki chodnikowej, prace melioracyjne.</p> <p>1. W okresie od marca 2013 r. do stycznia 2014 r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, w celu zmniejszenia wysokości obciążających</p>	<p>decyzje Naczelnika Urzędu Skarbowego w L.</p> <p>- nr (...) z dnia 10.11.2015 r.</p> <p>- nr (...)/</p> <p>(...) z dnia 14.10.2015 r.</p> <p>- odpis wyroku sygn. akt V K 822/18</p> <p>decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego w L. nr (...) z dnia 14.10.2015 r.</p> <p>- faktury</p> <p>decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego w L.</p>	<p>k.2368-2384</p> <p>k.30-48</p> <p>k.2557-2560</p> <p>k.30-48</p> <p>k.994-1003</p> <p>k.881-890</p> <p>k.1552-1578, 1589-1615</p> <p>k.1353-1372</p> <p>k.1744-1778</p> <p>k.1-7</p>	

oskarżonego zobowiązań podatkowych, podał nieprawdziwe dane w deklaracjach podatkowych VAT-7K swojej firmy, złożonych Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w L., za poszczególne kwartalne okresy rozliczeniowe, tj. za II, III i IV kwartał 2013 r. Doszło do zawyżenia podatku naliczonego w łącznej kwocie 690.230 zł o kwoty wynikające z faktur VAT, na których jako wystawca figuruje (...) S. K. (1), a które nie dokumentowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych. Jak również w zakresie podatku należnego nie ewidencjonował sprzedaży na kwotę 8.000 zł, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia w podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 643.310 zł.

2. W okresie od listopada 2013 r. do grudnia 2013 r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) oskarżony wystawił na rzecz H., faktury VAT o nr: (...) z dnia 29.11.2013 r., nr 04/12/2013 z dnia 06.12.2013 oraz nr 08/12/2013 z dnia 16.12.2013 r., które nie dokumentowały faktycznych zdarzeń gospodarczych. To z kolei dawało łącznie do zapłaty kwotę w wysokości 63.250 zł z tytułu podatku od towarów i usług.

nr (...) - PP- (...) (...) z dnia 5.07.2016 r.

decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego w L. nr (...) /

(...) z dnia 15.04.2016 r.

- historia rachunku bankowego

- obrót na rachunku bankowym

- zawiadomienie o naruszeniu przepisów prawa podatkowego z załącznikami

3. W okresie od lipca 2014 r. do września 2014 r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej K. O. wystawił na rzecz H. faktury VAT o nr: (...) z dnia 10.07. 2014 r., nr (...) z dnia (...) r., nr (...), nr (...) i nr (...) r. z dnia 30.09.2014 r., które nie dokumentowały faktycznego obrotu gospodarczego. To z kolei skutkowało zapłatą kwoty w łącznej wysokości 25.898 zł z tytułu podatku od towarów i usług.

4. W dniu 26.04.2014 r. w deklaracji podatkowej PIT-36L za rok 2013 złożonej Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w L. K. O. podał nieprawdę co do wysokości podatku podlegającego wpłacie do Urzędu Skarbowego poprzez uwzględnienie kwot wynikających z faktur VAT wystawionych przez (...) S. K. (1) oraz zaniżenie przychodów poprzez niezaewidencjonowanie faktur nr (...) wystawionej na rzecz PPHU (...) i nr 7/11/2013 wystawionej na rzecz (...)K. Z. C. (1). W ten sposób uszczuplił podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 532.983 zł.

5. W dniu 27.04.2015 r. w deklaracji podatkowej PIT-36 L za rok 2014 złożonej Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w L. K. O. podał nieprawdziwe dane w zakresie

<p>nieewidencjonowania przychodów w łącznej kwocie 4.060 zł uzyskanych ze sprzedaży usług. Jak również zaewidencjonował faktury, które nie dokumentowały faktycznego obrotu gospodarczego w kwotach wynikających z wystawionych faktur na rzecz H. Z. C. (2). To w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia w podatku dochodowym od osób fizycznych w kwocie 30.423 zł; -</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1</p>	<p>K. O.</p>	<p>Czyny z pkt od 1 do 4 wyroku</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1. Dane podane przez oskarżonego w deklaracji podatkowej VAT 7K za kwartalne okresy rozliczeniowe w 2013 r. w zakresie zawyżenia podatku naliczonego w łącznej kwocie 690.230,00 zł o kwoty wynikające z faktur VAT, na których jako wystawca figuruje</p>	<p>od pkt 1 od 5 - wyjaśnienia oskarżonego pkt 1, 4 zeznania świadka S. K. pkt 2, 3, 5 zeznania świadków: - Z. C.</p>	<p>k.2513-2514, k.2545-2546 k.2551v.-2552v k.2552v-2553</p>	

(...), dokumentowały rzeczywiste zdarzenia gospodarcze, czyli wykonane prace budowlane. Z kolei brak w zakresie podatku należnego, tj. ewidencji sprzedaży na kwotę 8.000 zł, było wynikiem błędu zewnętrznej firmy zajmującej się księgowością. Tym samym nie doszło do uszczuplenia w podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 643.310 zł.

- J. C.

2. Wystawione przez firmę (...) w okresie od listopada 2013 r. do grudnia 2013 r. na rzecz (...), faktury VAT (opisane w pkt 2 zarzutu) dokumentowały faktyczne zdarzenia gospodarcze, czyli wykonane prace budowlane. Tym samym nie ma podstaw do naliczenia zaległości w łącznej kwocie 63.250 zł z tytułu podatku od towarów i usług.

3. Wystawione przez K. O. w okresie od lipca 2014 r. do września 2014 r., w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na rzecz (...), faktury VAT (opisane w pkt 3 zarzutu) dokumentowały faktycznego obrotu gospodarczego. Tym samym brak jest podstaw do uznania, że oskarżony ma zapłacić kwotę 25.898 zł z tytułu podatku od towarów i usług.

4. W deklaracji podatkowej PIT-36L za

rok 2013 K. O. podał prawdę co do wysokości podatku podlegającego wpłacie do Urzędu Skarbowego poprzez uwzględnienie kwot wynikających z faktur VAT wystawionych przez (...) oraz nie zaniżył przychodów poprzez niezaewidencjonowanie faktur nr (...) wystawionej na rzecz PPHU (...) i nr 7/11/2013 wystawionej na rzecz (...)K. Z. C. (1). Tym samym nie doszło do uszczuplenia podatku dochodowego od osób fizycznych w kwocie 532.983 zł.

5. W deklaracji podatkowej PIT-36 L za rok 2014 K. O. podał prawdziwe dane w zakresie swoich przychodów uzyskanych ze sprzedaży usług. Jak również zaewidencjonowane faktur dokumentowały faktyczny obrót gospodarczy w kwotach wynikających z wystawionych faktur na rzecz H. Z. C. (2). Tym samym nie doszło do uszczuplenia w podatku dochodowym od osób fizycznych w kwocie 30.423 zł.

1. Ocena DOWOdów

1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1-5	dokumentacja zgromadzona w trakcie kontroli podatkowej prowadzonej wobec oskarżonego oraz kserokopia z akt sprawy II K392/18, odpis wyroku V K 822/18, dokumentacja złożona przez obrońcę, dokumentacja nadesłana przez Sąd Rejonowy w Sierpcu	Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia ujawnionych w sprawie wymienionych obok dowodów nieosobowych, nie była przedmiotem zarzutów stron, ani też nie wzbudziła wątpliwości sądu. Zostały one sporządzone poprawnie, kompleksowo i w sposób zgodny ze standardami rzetelnego postępowania, z tych też względów sąd w całości uznał te dowody za w pełni wiarygodne. Poza tym, zgodnie z art.8§1kpk samodzielność sądu karnego nie uprawnia do dokonywania dowolnych ustaleń w zakresie obowiązku podatkowego. Skoro ustalenie istnienia tego obowiązku (bądź braku powinności) oraz wysokości podatku należy do organów skarbowych pod kontrolą sądu administracyjnego, zapadające w odnośnym postępowaniu decyzje należy traktować jako rozstrzygnięcia kształtujące stosunek prawny (art.8§2kpk) i uznawać za wiążące w postępowaniu karnym (patrz LEX nr 2650515, KZS 2019/5/66 wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 3 kwietnia 2019 r. I SA/Łd	

		739/18). Tym samym wobec uprawomocnienia wszystkich decyzji wydanych wobec oskarżonego, to poczynione w nich ustalenia m.in. w zakresie wysokości zaległego podatku są wiążące.	
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1-5 1-5	wyjaśnienia oskarżonego zeznania: Z. C., J. C. S. K.	Zdaniem sądu, K. O. poprzez wyjaśnienia w tym zakresie, chciał umniejszyć swoją rolę w przebiegu przedmiotowych wydarzeń, przedstawiając je w co najmniej niepełnym obrazie i niejako z wyeliminowanie swojego sprawstwa. Tym samym, wyjaśnienia te miały jedynie na celu uprawdopodobnienie przedstawionej przez oskarżonego wersji zdarzeń. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę na to, że gdyby wyjaśnieniom K. O. w całości dać wiarę, to wówczas wyłoniłby się z nich zupełnie niewiarygodny opis stanu faktycznego, z którego by wynikało, że oskarżony mimo	

pewnego doświadczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej, jako jedyny dowód przeprowadzenia w/w operacji gospodarczych posiadał przedmiotowe faktury. Sąd nie neguje, że faktura co do zasady jest wprawdzie stwierdzeniem dokonania sprzedaży, jednakże samo jej posiadanie nie może być podstawą do uznania tych transakcji. To podatnik ma obowiązek gromadzić i przedstawić w trakcie kontroli podatkowej dowody uzasadniające poniesione wydatki i ich związek z prowadzoną działalnością gospodarczą. Jest to wiedza powszechna, którą miał także i K. O., co potwierdza fakt, że w przypadku pozostałych podmiotów z którymi współpracował organ kontrolujący żadnych nieprawidłowości nie stwierdził. Nie można pominąć i tego, co oskarżony sam przyznał w swoich wyjaśnieniach, że posłużył się firmą (...) celem uniknięcia dodatkowych obowiązków i formalności związanych z zatrudnianiem pracowników oraz ponoszeniem odpowiedzialności z tego wynikającej. Poza tym, z żadną z tych firm, tj. ani z (...), ani też z H., K. O. nie zawarł choćby umowy w formie pisemnej, nie były nawet sporządzane kosztorysy,

czy też protokoły odbioru prac. Samo zaufanie do S. K. (1), czy też do J. C. (2), jakie deklarował oskarżony w swoich wyjaśnieniach, nie jest logicznym wytłumaczeniem takiego działania, a przez to wyjaśnienia te są w tym zakresie niewiarygodne. Jest to o tyle istotne, że już choćby jeden z takich dokumentów byłby potwierdzeniem wykonanej usługi i nie wymaga przy tym dużego nakładu pracy. Zwłaszcza kosztorys, bo przecież na jakiejś podstawie kwoty podane w fakturach powinny być wyliczone. Oskarżony nie potrafił także wskazać głównego inwestora zleconych prac budowlanych, który de facto miał płacić za wykonane usługi. Te proste czynności spowodowałyby, że K. O. nie miałby problemu z udokumentowaniem swojego obrotu gospodarczego, co powoduje, że w ocenie sądu nie ma żadnych wątpliwości, że są to tzw. puste faktury.

Zaprzeczeniem ustalonego stanu faktycznego i tym samym potwierdzeniem wyjaśnień oskarżonego nie są zeznania obok wymienionych świadków, którym sąd w tym zakresie nie dał wiary. Na ich podstawie w żaden sposób nie można ustalić kto faktycznie

wykonywał fakturowane usługi, ani czy rzeczywiście te usługi zostały wykonane w całości zgodnie z tym fakturami. Wprawdzie S. K. (1) potwierdził, że współpracował z K. O., że wystawiał zakwestionowane faktury, ale jednocześnie przyznał, że „ja nigdy nie mogłem powiedzieć, że te faktury pokrywały się z rzeczywiście wykonanymi usługami, bo ja byłem tylko na dwóch budowach” (k.2546). Tym samym świadek nie posiadał żadnych dokumentów źródłowych ani ewidencji w zakresie podatku VAT, nie złożył deklaracji VAT-7 za miesiące objęte a/o, nie posiadał żadnego zaplecza technicznego do świadczenia prac wskazanych na fakturach, co więcej nie posiadał wiedzy o miejscu i czasie wykonywanych usług objętych w/w fakturami.

Z kolei Z. C. (2) przekonywała, że „oskarżony był naszym podwykonawcą, oskarżony wystawiał na moją rzecz faktury” (k.2551v), wszystkie prace zostały odebrane przez inwestorów. Jednakże fakt wykonania prac zgodnie z wystawionymi fakturami nie został potwierdzony w toku kontroli podatkowej. Pomijając już fakt braku w/w dokumentów, to

istotne jest to, że Z. C. (2) nie potrafiła wytłumaczyć skąd miała fundusze na regulowanie wystawianych faktur, tłumaczenie że posłużyła się bliżej nieokreślonymi oszczędnościami, jest w ocenie sądu niewiarygodne. Zwłaszcza, że cały obrót pomiędzy stronami odbywał się gotówkowo, nie dokonywano żadnych przelewów bankowych, ani świadek ani też oskarżony nie potrafili wskazać z imienia i nazwiska osób, które faktycznie miały wykonywać usługi opisane w fakturze, jako pracownicy. Poza tym, niewiarygodne jest, aby J. C. (2) nie miał żadnej konkretnej wiedzy na temat zasad współpracy żony Z. C. (2) z oskarżonym, skoro Z. C. (2) przyznała, że „mąż nie był zatrudniony u mnie w firmie, on mi czasami pomagał” (k.2552). Biorąc jednak pod uwagę fakt, że świadek nie miała w zakresie budownictwa żadnego doświadczenia, a to jej mąż J. C. (2) wcześniej zajmował się tego typu działalnością gospodarczą, to w ocenie sądu nie ma wątpliwości, że to on zajmował się też współpracą z K. O..

**1.PODSTAWA
PRAWNA WYROKU**

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1-5	K. O.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Istotą zachowania typizowanego w art.56kks jest wprowadzenie organu podatkowego w błąd poprzez niezgodne z rzeczywistością przedstawienie bądź zatajenie okoliczności mających wpływ na wysokość podatku. Natomiast podanie nieprawdy, to podanie przez podatnika informacji niezgodnych ze stanem faktycznym, w tym także wysnuć konsekwencji podatkowych na podstawie zdarzeń, które miały co prawda miejsce w rzeczywistości, ale nie mogły stanowić ku temu podstawy. Dlatego też biorąc pod uwagę powyższe ustalenia sąd uznał, że czynami opisanymi w wyroku w pkt 4, 5 oraz 1 K. O. zrealizował znamiona w/w przepisu.</p> <p>Z tym, że w przypadku czynu z pkt 1 oskarżony działał nie tylko w warunkach czynu ciągłego, ale także doszło</p>			

do realizacji znamion przepisu z art.61§1kks. Występek penalizowany w art.61kks związany jest z nierzetelnym lub wadliwym prowadzeniem księgi, ponieważ to na podatniku spoczywa obowiązek rzetelnego, prawidłowego dokumentowania zdarzeń podatkowych mających wpływ na wysokość zobowiązania podatkowego.

Odnosnie zaś czynów opisanych w pkt 2 oraz 3 wyroku, doszło do realizacji znamion z art.62§2kks w zb. z art.61§1kks w zw. z art.6§2kks w zw. z art.7§1kks, ponieważ oskarżony nie tylko nierzetelnie prowadził księgi ale także w sposób nierzetelny wystawiał faktury. Znamię czynnościowe wystawienia faktury w sposób nierzetelny obejmuje nie tylko taką fakturę, która nie odzwierciedla jakiegokolwiek dostawy towaru lub usługi (towaru lub usługi w rzeczywistości nie było), ale również taką fakturę, która co prawda odnotowuje, że dostawa miała miejsce, jednak wystawca faktury (rzadziej odbiorca) nie jest podmiotem, który w rzeczywistości owej dostawy dokonał. W praktyce stosowania prawa tego rodzaju faktury zdarzają się równie często, a może nawet częściej

niż faktury „klasycznie” nierzetelne (fikcyjne). Jeśli nie tracić z pola widzenia okoliczności, że odpowiedzialność karnoskarbowa z mocy art.62§2kks ciąży również na nabywcy towaru lub usługi, jest on bowiem tym, który fakturą posługuje się – odbiera, wprowadza do urzędzeń księgowych i ostatecznie do rozliczenia podatkowego (patrz Grzegorz Łabuda Komentarz do art.62 Kodeksu karnego skarbowego, stan prawny 2017.04.01).

W przypadku czynu z pkt 3 sąd uznał, że w całości stanowi on wykroczenie, a to z uwagi na wypadek mniejszej wagi – art.62§5kks, ze względu na wysokość zaległej z tego tytułu kwoty, która nie przekroczyła nawet 30.000 zł.

Reasumując powyższe ustalenia, należy wskazać, że sąd podzielił argumentację przedstawioną w decyzjach organów skarbowych (dołączonych do niniejszej sprawy), że wszystkie w/w faktury są tzw. pustymi fakturami, którym w tle może towarzyszyć realna transakcja, ale z udziałem innego podmiotu niż wymieniony w tych fakturach. Chodzi o to, że w takiej sytuacji jeden podmiot faktycznie

realizuje transakcję, a zupełnie inny wystawia fakturę, która ma rzekomo udokumentować tę transakcję, a także wydatków niezwiązanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. Celem takiego fakturowania jest zatajenie prawdziwego podmiotu realizującego tenże obrót, co skutkuje nieodprowadzeniem należnego podatku VAT do budżetu państwa. To z kolei prowadzi do ustalenia, że księgi podatkowe były nierzetelne, ponieważ dokumentowane w nich zapisy nie odzwierciedlały stanu rzeczywistego (art.193§1 ordynacji podatkowej). Jak wynika z powyższych ustaleń S. K. (1) nie był wykonawcą usług, jego rola ograniczała się do wystawiania i wprowadzania do obrotu faktur VAT. Także Z. C. (2) nie potrafiła udokumentować usług, które miała wykonać lub też miały być wykonane na jej rzecz, w trakcie przeprowadzonego postępowania podatkowego nie potrafiła wykazać skąd miały być środki finansowe na uregulowanie wystawianych faktur. Jest to o tyle istotne, że wszelkie rozliczenia pomiędzy stronami miały być regulowane gotówką.

#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1, 3	K. O.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zmiana kwalifikacji, w przypadku czynu z pkt 1 oraz 3 wynikała z przyjęcia kumulatywnego zbiegu przepisów – art.7§1kks. Poza tym w przypadku czynu z pkt 3 wyroku, sąd przyjął, że doszło do realizacji znamion wykroczenia z art.62§1 i §5kks, co zostało już wyżej opisane.			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	1.6. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	1.7. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
-----	-----		
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. O.	1-2, 4-6 3	1-2, 4-6 3	Orzeczona kara łączna 700 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kotwę 100 zł, jak również kary jednostkowe z pkt 1, 2, 4, 5 wyroku uwzględniają cele wychowawcze w stosunku do oskarżonego i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Na taki wymiar kary zasadniczy wpływ miał fakt, że: - K. O. nie przyznał się do winy i kwestionował ustalenia organów podatkowych, ale także, nie wyraził żadnej skruchy, przez całe postępowanie przekonywał, że obciążające go dowody są niewiarygodne; -

			<p>- wysokość szkody w należnym podatku, jak również powielanie tego samego modelu zachowania w ramach współpracy z S. K. (1) oraz Z. C. (2).</p> <p>Na korzyść oskarżonego przemawiają:</p> <p>- jego właściwości osobiste, K. O. prowadzi ustabilizowany tryb życia;</p> <p>- jego dotychczasowa brak karalności, co przekonuje, że przedmiotowe czyny miały charakter jednostkowy.</p> <p>Ponieważ jednocześnie oskarżony zrealizował także znamiona wykroczenia, to przy uwzględnieniu powyższych okoliczności, sąd wymierzył mu karę grzywny również w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, czyli 1800 zł.</p>
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa 1 określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>-----</p>	<p>-----</p>	
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>7</p>	<p>Zgodnie z treścią art.624§1kpk sąd zwolnił K. O. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i obciążył nimi Skarb Państwa. Oskarżony deklaruje dochód w kwocie 2000 zł miesięcznie, co przy jego dotychczasowych zobowiązaniach karno-skarbowych stanowi duże obciążenie.</p>	
<p>1.1 Podpis</p>		